

10+

DE TEMPELJAGERS

BOEK 3
DE VLOEK VAN
DE INCA'S

'Ik vind lezen
nu supertof, beste
boek ever!
-Noah, 10 jaar

**BILLY
BONES**

MICHAEL REEFS

De Tempeljagers boek 3
De vloek van de Inca's

DE TEMPELJAGERS

BOEK 3
DE VLOEK VAN
DE INCA'S

MICHAEL REEFS

**BILLY
BONES**

BILLY BONES
Vliegtuigstraat 6-H
1059 CL Amsterdam

Eerste druk, maart 2021

Tekst © Michael Reefs
Illustraties © Elsa Kroese
Omslagontwerp © Bart Bus
Omslagbelettering © Lukesure in
samenwerking met BILLY BONES
Deze uitgave © BILLY BONES, Amsterdam 2021

Alle rechten voorbehouden

ISBN: 9789463850667
NUR: 283

www.billybones.nl

OVER BILLY BONES

AHOOOY!

Wat supergaaf dat jij in het derde boek van
De Tempeljagers-serie gaat beginnen!

Bij **BILLY BONES** vinden we het belangrijk dat kinderen met veel plezier een boek oppakken. Lezen is namelijk niet alleen heel leuk, maar ook nog eens heel belangrijk. Wist jij bijvoorbeeld dat je jouw fantasie kunt stimuleren door te lezen? Hoe cool is dat?

En nog een leuk feitje over het boek dat jij nu vasthoudt: *De Tempeljagers*-serie heeft al duizenden niet-lezers omgetoverd in boekenwormen! Dus ben jij niet zo'n enthousiaste lezer? Wacht maar af! Misschien laat het avontuur jou straks niet meer los!

Wij zijn heel benieuwd wat jij van *De Tempeljagers* vindt. Wil je dit ons laten weten? Dat vinden we hartstikke leuk! We horen dan ook graag wat volgens jou het spannendste stuk uit het boek is. Je kunt een mailtje sturen naar info@billybones.nl.

Heel veel leesplezier!

BILLY BONES

INHOUD

Mega Opgravingen Internationaal	9
De schat van keizer Atupachi	16
Lara's landhuis	22
Connecties met het verleden	27
Speuren in de kerk	34
Acteurs in het museum	44
De schelp van Mama Cocha	49
Bloed op eenzame hoogte	58
Waardevolle symbolen	63
Een plan smeden	73
Mysterieuze vlammen	78
Stemmen in het vuur	86
Antu	93
Een Tijdsbubbel	98
Een reuzengezicht in de waterval	103
Een puzzel uit het verleden	107
Stap voor stap	113
Een gevaarlijk gesprek	116
Gebroken	120
Betoverende klanken	125
Vreemde lijnen	131
Vallen	138

Blauwe stroop	143
Nieuwe voorraad stenen	146
Een vreemde rotspunt	150
Over de richel	155
Machu Patu	159
Chakana	165
Indringers in de stad	170
Een risicovol plan	176
Onverwachte hulp	181
Een tempel onder water	189
Twijfels	194
Het meer	199
Vreemde gebouwen	202
Bekende beelden	205
Naar binnen	211
Lijnen van goden	215
De heilige hal van Antu	220
De stem van een god	229
Marlénes wraak	235
In het nauw gedreven	240
Een tragisch einde	248
De schat van de Inca's	252
Een weg naar buiten	257
Césars geheime informatie	263
Inbraakalarm	269

MEGA OPGRAVINGEN INTERNATIONAAL

Wanneer de vader van Finn en Noah jarig is, barst Chateau Ravenhorst uit zijn voegen door het bezoek. Iedereen wordt uitgenodigd, van familie en vrienden tot vage kennissen.

Finn zit dan het liefst alleen op zijn kamer, om op zijn Switch zijn favoriete game te spelen, weg van alle mensen.

Maar dit jaar is het anders. Finn, zijn tweelingbroer Noah, Tess en haar vriendin Kim hebben zich teruggetrokken in de studeerkamer, waar ze ongestoord tv kunnen kijken. Niemand heeft zelfs in de gaten dat ze zijn weggeslopen.

Terwijl beneden de feestbom is losgebarsten – letterlijk, want hun moeder heeft overal confettikanonnen geplaatst – begint het programma waar het viertal met spanning op wacht: *Mega Opgravingen Internationaal*.

In iedere aflevering wordt er een bekende archeoloog gevolgd tijdens een belangrijke opgraving. De tante van Noah

en Finn, Lara Klaver, werd een paar jaar geleden voor het programma maar liefst zes maanden op de voet gevolgd tijdens opgravingen in Egypte. In de laatste aflevering nam ze afscheid van haar fans en haar grote avonturen. Tot vorig jaar natuurlijk, want door Kivamba en Xi'Bao heeft ze de draad weer opgepikt.

Lara heeft haar kennis en haar liefde voor avontuur niet van een vreemde, want de opa van Finn en Noah was vroeger ook archeoloog en heeft de wereld afgereisd om schatten van lang geleden op te graven. En dat avonturiershart hebben ook Finn en Noah geërfd.

Finn is net als Noah een groot fan van het televisieprogramma en hij kon zijn geluk dan ook niet op toen hij hoorde dat niemand minder dan Marlène Dupont deel zou nemen aan *Mega Opgravingen Internationaal*. Marlène is bekend van grote opgravingen in Peru en heeft veel betekend voor de archeologie. Dankzij haar onderzoek konden nieuwe lasertechnieken ontwikkeld worden, waardoor zelfs graftombes en tempels die meters onder de grond lagen zichtbaar werden.

Kim schuift een kussen achter haar rug en gaat goed zitten. 'Waar gingen we nu ook alweer naar kijken?'

'Straks wordt live op tv de graftombe van keizer Atupachi geopend,' antwoordt Finn, waarna hij er nog aan toevoegt: 'Deze keizer hoorde bij de Inca's, een volk dat lang geleden onder andere in Peru leefde.'

Finn heeft al veel over de Inca's opgezocht in boeken uit de bibliotheek van het chateau. Een van die dikke boeken ligt op zijn kamer en daar bladert hij regelmatig door sinds hun avonturen in de tempels van Kivamba en Xi'Bao.

'Spannend!' zegt Kim enthousiast, die nog wat dichter tegen Tess aan kruipt en al bijna op haar schoot zit.

Tess lacht en duwt haar zachtjes opzij. 'Joh, ik wil ook nog wat zien.'

Finn zet de grote kom met karamel-zeezoutpopcorn op zijn schoot. Gedachteloos stopt hij die naar binnen. Zijn ogen zijn alleen nog maar op het televisiescherm gericht.

De begintune van *Mega Opgravingen Internationaal* wordt ingestart en iedereen fluit vrolijk mee.

Zodra het logo van het programma kleiner wordt en vervaagt, komen er hoge bergen in beeld. Het doet Finn denken aan Xi'Bao, de verloren Chinese bergstad waar ze afgelopen kerstvakantie waren. Daar waren ook zulke hoge bergen, het leken net raketten.

De camera vliegt over een grasvlakte die bezaaid is met stenen ruïnes van gebouwen. Overal zijn de daken eraf. Er staan talloze muurtjes, die van veraf net trappen lijken.

'Machu Picchu!' roept Finn. 'De stad van de Inca's.'

Er verschijnt een oudere vrouw met kort grijs haar in beeld. Marlène Dupont ziet er nogal streng uit, als een schooljuffrouw die veel te oud is om voor de klas te staan, maar nog

steeds leerlingen de les wil lezen. Achter haar zijn mannen hard aan het werk bij een vierkante schacht, precies in het midden van de Incastad Machu Picchu, tussen de restanten van wat ooit een kerk was. Ze staat er hooguit vijf meter vandaan.

‘Dus dat is Marlène Dupont?’ vraagt Tess.

De vrouw praat in het Engels, maar met een zwaar Frans accent. ‘Al sinds de jaren zeventig doe ik onderzoek naar de grootste verloren schat van de Inca’s en vandaag komen we eindelijk een stap dichterbij. Ik sta namelijk op het punt een belangrijke graftombe van een oude Incakeizer te openen. Voor degenen die het verhaal van deze schat niet kennen, volgt hier een korte versie.’

Er verschijnt een animatie waarin het verhaal van Marlène wordt uitgebeeld. Het lijken wel papieren figuren die als zwarte schaduwen door het beeld zweven.

‘In de zestiende eeuw vocht keizer Atupachi tijdens de burgeroorlog tot het bittere eind tegen de Spanjaarden om ze uit zijn rijk te weren. In een wraakactie namen de Spanjaarden Doña gevangen, de echtgenote van Atupachi. In ruil voor goud zou ze vrijgelaten worden. Atupachi had een beter voorstel: hij zou de Spanjaarden de grootste Incaschat aller tijden geven. Deze geheimzinnige schat hield hij verborgen in het Andesgebergte. Het noodlot sloeg echter toe en Doña werd vermoord. De schat werd nooit gevonden. Toen later ook keizer Atupachi werd gedood, nam hij de locatie van de schat

mee in zijn graf. Lang heb ik gezocht naar de tombe van deze machtige keizer om aanwijzingen te vinden en een halfjaar geleden stuitte ik eindelijk op deze plek.

Beneden in het chateau klinkt muziek en geschreeuw. Waarschijnlijk gaat er zo voor de vader van Finn en Noah gezongen worden.

‘Moeten we niet even naar beneden?’ vraagt Kim.

‘Maar dan missen we het hele programma,’ zegt Tess.

Noah staat al op. ‘Ik ga wel even vlug naar beneden om te zeggen dat we hierboven zijn. Pap vindt het heus niet erg als we niet voor hem zingen. Hij weet dat we dit heel graag willen zien.’

Terwijl Noah weg is, kijkt Finn met een diepe frons naar Marlène op tv. Hij zou zo in haar verhaal over de beroemdste schat van de Inca’s kunnen verdwalen.

‘Dankzij de nieuwste lasertechniek, ook wel LIDAR genoemd,’ vervolgt Marlène, ‘zijn we in staat diep in de bodem te kijken. De laserstralen gaan dwars door struiken en aarde heen en leggen bouwwerken bloot die je anders niet zou kunnen vinden. Na grondig onderzoek hier in Machu Picchu kwam ik achter het bestaan van een complex tunnelstelsel diep onder de grond. Dat bleek te leiden naar een graftombe. In de geschiedenis van de Inca’s werd deze tombe nooit vermeld en daardoor wist ik dat we te maken hadden met een bijzondere vondst. Ik zocht in Machu Picchu naar een verhaal over deze tombe en uiteindelijk vond ik Incasymbolen die het

verhaal van keizer Atupachi vertelden. Deze symbolen stonden op de muur van de restanten van een tempel en dankzij een supercomputer konden we deze symbolenreeks compleet maken en het verhaal achter de tombe lezen.’

Er klinken voetstappen op de gang en de opa van Finn en Noah verschijnt in de deuropening.

‘Hier zijn jullie!’ zegt hij hijgend en hij leunt tegen de deur. ‘Ik was jullie overal aan het zoeken.’

‘Hoi opa. Kom, we kijken iets belangrijks,’ zegt Finn.

Hij kijkt zijn opa in de ogen. Het is bijzonder dat die er zo helder uitzien, want de oude man is steeds vaker afwezig. Dan zijn z’n ogen halfdicht, alsof ze geen zin meer hebben om de wereld te zien. Bovendien houdt opa niet van vreemden, dus verjaardagen zijn voor hem behoorlijk stressvol en chaotisch.

‘Wil je bij ons komen zitten?’ vraagt Finn. ‘Jij vindt dit vast ook leuk.’

Hij schuift een stukje weg van Tess.

Tess werpt hem een geïrriteerde blik toe en vormt met haar lippen: *niet nu*. Het is al te laat, want opa komt glimlachend dichterbij en ploft op de bank neer.

Hij draait zijn hoofd naar Tess en Kim. ‘En wie hebben we hier?’

‘Mijn vriendinnetje Kim, maar ik heb haar al vaker aan u voorgesteld, hoor,’ antwoordt Tess.

‘Tess,’ bijt Finn haar toe, ‘dat weet hij toch niet.’

Opa kan er gelukkig om lachen. ‘Ik weet heus wel dat ik soms wat vergeet.’

Als hij zijn blik op de tv richt, worden zijn ogen groot.

‘Nee maar.’ Hij hapt naar adem.

‘Wat is er, opa?’ vraagt Finn, die van de tv naar zijn opa kijkt en weer terug.

‘Marlène Dupont. Ik heb haar al een hele tijd niet meer gezien.’

Opa is even stil, terwijl zijn lippen wel bewegen. Zijn ogen schieten heen en weer terwijl hij geschokt naar het toestel staart.

DE SCHAT VAN KEIZER ATUPACHI

‘Het is lang geleden dat ik haar voor het laatst heb gezien,’ begint opa te vertellen. ‘Zo’n veertig jaar geleden deden we samen in Peru onderzoek naar een belangrijke schat van de Inca’s. Die hebben we nooit gevonden.’

Noah komt weer binnen. Hij heeft een groot bord in zijn handen, met een paar plakken chocoladecake erop.

‘Dag opa,’ zegt hij als hij weer naast Finn gaat zitten en iedereen een plakje cake geeft.

‘Alles oké beneden?’ vraagt Kim.

‘Ja, ik heb mam even geholpen met het aansnijden van de taart. Ze vond het gelukkig niet erg dat we hierboven waren.’

Dat is voor Finn een grote opluchting. Hij begon zich al schuldig te voelen.

‘Jullie opa zei dus net dat hij Marlène kent,’ vat Tess even samen. ‘Ik ben superbenieuwd hoe dat precies zit.’

‘Marlène en ik waren vroeger collega’s,’ legt opa uit. ‘We

hebben allebei archeologie gestudeerd en bleken dezelfde interesses te hebben. We zijn samen in de geschiedenis van de Inca's gedoken. We vonden sporen van een verdwenen Inca-volk, dat zich voor de grote verovering door de Spanjaarden aan het einde van de zestiende eeuw terugtrok in het Andesgebergte. Volgens een lokale legende zouden ze een enorme schat met zich hebben meegenomen, diep de bergen in. Niemand wist waar die schat precies uit bestond, maar we vermoedden wel dat het veel goud moest zijn. Die schat wilden Marlène en ik natuurlijk dolgraag vinden. Uiteindelijk dachten we op het spoor te zijn van de graftombe van keizer Atupachi. Die zou in de buurt van Machu Picchu liggen, maar we hebben het graf nooit gevonden. Ik gaf het op en keerde terug naar Nederland. Marlène ging door.'

'Nou, die graftombe heeft ze vandaag eindelijk gevonden,' zegt Kim. 'Kijk maar.'

Marlène is uit beeld verdwenen en alleen haar stem is nog te horen.

'Dankzij de supergeavanceerde LIDAR-scanner heb ik de exacte locatie van de mysterieuze graftombe van keizer Atupachi gevonden.'

Op tv wordt het gebergte waar Machu Picchu ligt weergegeven. Er zijn vooral veel stenen ruïnes. Maar dan verandert het beeld en worden er kleuren zichtbaar. Vooral veel bruin, van de bergen, maar ook zwarte lijnen. Die geven het

tunnelstelsel aan, dat diep onder de grond ligt. Er verschijnt een 3D-weergave van een vierkante kamer. De camera draait er helemaal omheen.

‘Ongelooflijk,’ zegt opa. ‘Het is haar daadwerkelijk gelukt om de graftombe van Atupachi te vinden. Al die tijd lag hij dus recht onder de plek waar we hebben gezocht.’

‘Zo diep konden jullie toen niet graven,’ zegt Noah. ‘Waar-schijnlijk mocht het niet eens. Dankzij die nieuwe laser-techniek konden ze dwars door de bodem heen kijken. Dat konden jullie niet weten.’

‘Nee, knul, daar heb je gelijk in. Het is een beschermd gebied en je mag niet zomaar overal gaan graven.’

Marlène verschijnt weer in beeld. Ze staat bij de vierkante schacht en loopt er rustig omheen. Rechts van haar, in een apart venster, worden versneld beelden afgespeeld van de afgelopen dagen. Grote machines graven een smalle schacht, die diep de grond in gaat.

‘Zoals u kunt zien,’ vertelt Marlène en ze kijkt weer in de camera, ‘zijn we al in een vergevorderd stadium. Vandaag gaan we samen ontdekken wat keizer Atupachi mee in zijn graftombe heeft genomen.’

Marlène verdwijnt weer en het scherm laat Machu Picchu van bovenaf zien. De camera duikt diep in de schacht. Hij maakt een bocht, tot aan een muur van vierkante stenen blokken.

‘De graftombe.’ Noah slaat een hand voor zijn mond. ‘Dat is ’m.’

De spanning stijgt Finn naar het hoofd. Wat zit er toch in die graftombe verborgen dat zo belangrijk is voor Marlène?

Marlène duwt een paar blokken naar achteren. Moeiteloos schuiven ze uit hun voegen en vallen op de grond. Ze gaat net zolang door tot er een opening ontstaat die groot genoeg is om erdoorheen te kruipen.

Iedereen is muisstil, terwijl het lawaai van beneden toeneemt.

Marlène betreedt een kleine vierkante ruimte, met nissen in de muren waar gouden lamabeeldjes staan en beelden van mensen met veel te grote hoofden. Precies is het midden bevindt zich een langwerpige stenen kist. Het graf. Daar ligt keizer Atupachi in.

Finn durft van de zenuwen bijna niet meer te kijken. Maar hij móét weten wat er al vijfhonderd jaar in die tombe verborgen ligt.

Marlène krijgt hulp om het deksel van de kist te tillen. De camera is op haar rug gericht, maar vliegt in een vloeiende beweging omhoog en filmt de kist van boven.

Een ogenblik houdt Finn net als de anderen de adem in. Nu gaat het gebeuren. Het stenen deksel glijdt van de kist af en wordt aan de andere kant opgevangen door twee mannen. In de kist ligt een skelet, gewikkeld in een kleurrijk gewaad.

Geheel onverwacht buigt Marlène zich over het skelet

heen en trekt er iets uit. De camera blijft erboven hangen, waardoor Finn niet kan zien wat er nu gebeurt.

‘Hé, wat doet ze nou?’ vraagt Tess verontwaardigd.

Finn fronst. Als hij de camera had bediend, dan had hij deze omlaaggehaald en van dichtbij gefilmd wat Marlène doet. Waarom gebeurt dat niet?

Er klinkt gekraak en als Marlène weer overeind komt, vangt Finn een glimp op van een langwerpige staaf. Marlène verbergt die gedeeltelijk onder haar arm en alleen de top – die net een glazen bol lijkt – is zichtbaar. De vreemde staaf verdwijnt van de ene op de andere seconde en het beeld wordt weer donker. Finn ziet nog net hoe een man achter Marlène vooroverbuigt en iets aan haar overhandigt.

Zodra het licht terug is, heeft Marlène een gouden beker in haar handen.

‘Huh, wat was dat nou?’ Noah kijkt Finn verbaasd aan.

Finn schudt zijn hoofd. ‘Ik heb geen flauw idee.’

‘Ze had net toch geen beker vast?’ vraagt Tess. ‘Ik zag een stok of zoiets.’

‘Ik dus ook.’ Finn spoelt snel een stukje terug en zet het beeld op pauze als de lange stok duidelijk te zien is.

‘Dat is een staf,’ zegt Kim. ‘Zeker weten.’

Tess loopt naar de tv en tikt als een soort detective op het scherm. ‘Weet je wat ik denk? Ze heeft die staf niet voor niets omgewisseld. Die beker is een dekmantel.’

Finn drukt op 'play' en Tess gaat weer zitten.

Marlène houdt de gouden beker recht voor haar gezicht en de camera zoomt wat verder uit.

'Deze bijzondere ontdekking geeft ons een belangrijk in-kijkje in het verloren Incavolk,' vertelt ze en met een strakke blik kijkt ze recht in de camera. 'Eindelijk, na jaren van onderzoek, bezit ik de beker van Atupachi om mijn reis voort te kunnen zetten naar de verloren Incaschat. Na de reclame blikken we terug en laten we u de stappen zien die we hebben gezet om hier te komen. Graag vertel ik u meer over de techniek achter deze opgraving.'

'En zouden we nog iets van die staf te zien krijgen?' vraagt Kim. 'Of is dat ineens niet meer belangrijk?'

'Marlène houdt graag dingen verborgen.' Opa richt zich even op uit de kussens van de bank en kijkt zijn kleinzonen doordringend aan. 'Ze is niet te vertrouwen en ik kan het weten.'

Dan vallen zijn ogen half dicht en zakt hij weer naar achteren. Hij mompelt iets onverstaanbaars.

'En hij is weer weg,' zegt Tess droog.

Noah zet de tv uit. 'We moeten hier met Lara over praten.'

De vier hebben genoeg gezien. Het lijkt erop dat ze weer een nieuw mysterie te pakken hebben, sneller dan Finn had verwacht.

Wat is Marlène precies van plan? En waarom houdt ze die staf verborgen?

LARA'S LANDHUIS

Op de begane grond van Chateau Ravenhorst wemelt het van de gasten. Finn, Noah, Tess en Kim worden telkens aangesproken.

Dit is precies waar Finn zo'n hekel aan heeft. Mensen die je het hele jaar niet ziet en die vervolgens net doen alsof ze je beste vriend zijn.

'Waar is Lara?' Tess kijkt zoekend om zich heen en gaat op haar tenen staan om boven de mensen uit te komen.

'Mam!' roept Finn als hij zijn moeder met een dienblad vol hapjes uit de keuken ziet komen. 'Mam!'

Ze geeft het dienblad aan haar zus, die bijna dansend in de menigte verdwijnt en de hapjes uitdeelt. Gelukkig heeft hun moeder genoeg hulpvragen, want in de keuken staan nog meer tantes en ooms te helpen met snijden en bereiden.

'Wat is er?' vraagt hun moeder als ze op het viertal komt afgelopen.

‘Weet je waar Lara is?’

‘Die is met jullie vader beneden in de kelder. Hoezo?’

‘O, niets.’ Finn loopt meteen in de richting van de trap. De anderen volgen hem op de voet.

Behalve Lara en hun vader zijn er nog meer mensen in de kelder. Zodra Finn enkele woorden heeft opgepikt, begrijpt hij dat ze het over een nieuwe wijnsoort hebben. Alsof zijn ouders nog niet genoeg omhanden hebben met de vijf soorten die ze nu verkopen.

‘Lara, wil je even met ons meekomen?’ vraagt Noah.

Lara legt een wijnfles terug en draait zich verbaasd om.

‘Is het programma afgelopen?’ vraagt hun vader.

‘Programma?’ Lara trekt een wenkbrauw op. ‘Welk programma?’

‘Vandaag was de opgraving bij Machu Picchu bij *Mega Opgravingen Internationaal*,’ zegt Finn. ‘Ze hebben de graf-tombe van keizer Atupachi geopend!’

‘Was dat vandaag?’ Lara kijkt sip. ‘Verdorie, dat had ik ook willen zien.’

Er verschijnt een glimlach op Tess’ gezicht en ze slaat haar armen over elkaar. ‘Dat komt mooi uit. We kunnen je vanavond de herhaling laten zien.’

‘Maar eerst gaan we voor je zingen, pap!’ roept Noah enthousiast en na een diepe ademteug begint hij uit volle borst te zingen.

Finn probeert zijn broer met zijn blik het zwijgen op te leggen, maar als de anderen ook beginnen te zingen, zit er voor hem niets anders op dan mee te doen. Hij voelt zich altijd zo opgelaten als hij zingt, alsof iedereen alleen maar naar hem kijkt. Het stralende gezicht van zijn vader maakt veel goed. Ook andere gasten doen uit volle borst mee.

‘Waarom gaan we nu ineens naar jouw huis?’ vraagt Tess nieuwsgierig als ze met z’n vieren bij Lara in de auto zitten en naar het andere eind van het dorp rijden.

‘Waarom denken jullie dat Marlène die staf snel wegdeed? Ik weet wat voor staf dat is en wat hij met de Inca’s te maken heeft. Marlène is niet te vertrouwen.’

Lara rijdt alsof de politie haar op de hielen zit. Finn wordt bij iedere bocht tegen het portier of tegen Kim aan gedrukt. Hij gniffelt. Zo erg is het helemaal niet, het is net alsof hij in een spannende achtervolgingsscène van een film is beland.

‘Kun je misschien langzamer rijden?’ vraagt Tess dringend, die voorin zit.

‘Ja, sorry.’ Lara mindert vaart.

Lara’s enorme landhuis ligt op ongeveer een kwartiertje rijden van Chateau Ravenhorst. Ze heeft er een groot deel van haar vermogen in gestopt en nog steeds heeft ze miljoenen op de bank staan. Allemaal dankzij de avonturen die ze tot een paar jaar geleden heeft beleefd.

Ze rijdt met een rotgang over de oprit tot vlak voor het huis. Grint vliegt alle kanten op. Het terrein is afgebakend met een statig hek, dat wel drie meter hoog is. Het huis is zwaar-beveiligd, want Lara bezit veel kostbare voorwerpen.

Iedereen stapt uit en volgt Lara naar de voordeur. Het landhuis bestaat uit drie delen: het grote hoofdgebouw en twee zijvleugels die er verticaal aan vastzitten. Er is zelfs een overdekt zwembad in te vinden, met een sauna.

Sinds kort is de entreehal omgebouwd tot klimhal, maar alle losse onderdelen, van nepkeien tot en met stokken en klimtoestellen, kunnen met een druk op de knop in de wand verdwijnen. Reuzehandig als Lara gasten ontvangt.

Het viertal volgt Lara de brede trap op, waarna ze via de overloop in de westvleugel terecht komen. Hier is Lara's werkkamer, maar sinds ze gestopt is met haar ontdekkingsreizen, komt ze er niet vaak meer.

De werkkamer is groot en hoog. Tegen de muren staan hoge rekken vol dozen en dossiermappen. Precies in het midden staat een ouderwets bureau – een erfstuk van de familie Klaver. Het is van eikenhout en de dikke poten zijn versierd met sierlijke, uitgesneden bloemen. Ook het klavertjevier van het familiewapen is erop terug te vinden.

Vlak bij het bureau staat een brede glasplaat die tot aan het plafond reikt.

‘Ga je ons nu iets vertellen over die staf?’ vraagt Tess.

‘Straks, eerst laat ik jullie zien wie Marlène is.’ Lara pakt haar mobiel en bedient daarmee de glasplaat. Het glas wordt donkerder en er verschijnen pictogrammen op. Het is niet langer doorzichtig en toont de bureaubladachtergrond van Lara’s computer. De glasplaat kan nu als projectiescherm worden gebruikt.

Lara rommelt wat in dozen en haalt er een paar oeroude dossiermappen uit. Ze zitten vol met krantenknipsels. Voorzichtig pakt ze een paar knipsels op en legt er eentje op het bureau. Ze maakt er een foto van met haar telefoon, waarna het artikel groot op het scherm verschijnt. De tekst is haarscherp, maar in het Spaans geschreven en dat kan Finn niet lezen.

Er staat een zwart-witfoto bij van een vrouw en een man, een man die Finn maar al te goed kent.

Tijdens een grote liveshow op tv zien de Tempeljagers hoe de bekende archeologe Marlène Dupont een geheimzinnige staf in Peru opgraaft. Tante Lara vreest voor een groot gevaar als Marlène ook de verloren schat van de Inca's weet te vinden.

Samen met de Tempeljagers reist ze af naar Peru, maar als de Tempeljagers de staf in hun bezit krijgen, lijkt het gevaar al te zijn ontketend. Kunnen ze de vloek van de Inca's nog terugdraaien en de wereld uit deze vreselijke situatie redden?

**'Michael Reefs krijgt
alle kinderen aan het lezen.'**

- Boekenkrant

Check hieronder
de boektrailer!

DIT BOEK IN DRIE WOORDEN

ACTIE
AVONTUUR
ONTDEKKINGSREIS